34e jaar. — Nr 1. Dinsdag 4 januari 1887.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt n° 37-39, te Tongeren.**

ABONNEMENT
Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **15** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **25** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, 4 JANUARI.

Ontwerp-d'Oultremont.

Belangrijke bijzonderheden.

Het ontwerp-d'Oultremont over den verplichtenden dienst zal zonder twijfel begraven worden — met alle militaire eer, zooals M. Coremans zegde.

Noch de rechter-, noch de linkerzij wil eigenlijk van dat slecht gekakeld ontwerp iets weten.

M. Woeste, de verslaggever der centrale sektie zal het rapport voltooien voor het einde der vacantie.

Dit rapport zal de weergalm zijn van heel het konservatieve land ; 't zal het R. I. P. zijn van dit misbaksel ; het ruste in vrede.

Doch het laad zal daarom niet in vrede mogen rusten ; 't moet het oog open houden ; want die militaire dooden zijn niet altijd dood — men vergete het niet.

Zij komen, volgens de legende, gelijk de grenadiers van Napoleon, soms weêr uit hun graf op en spoken dan, te middernacht, nog in ons midden rond.

Die legende is hier te lande meer dan eens waarheid geworden.

Het konservatief land moet inderdaad blijven waken en zich door geenen nieuwen d'Oultremont laten overrompelen.

Overigens — laat ons het vel van den beer niet te gauw verkoopen.

∴

In de sektie, die woensdag bijeen kwam, heeft M. Frère zelf verklaard, dat het ontwerp-d'Oultremont niet te verdedigen is.

Doch hij, de oude militarist, verklaarde zich andermaal voor den verplichtenden dienst.

M. Frère zal — als hij in 't jaar 1 nog eens minister wordt — andermaal met zijne reserve voor den dag komen. Wij wachten hem.

∴

Middelerwijl zou hij willen dat M. Beernaert een ontwerp van den verplichtenden dienst voordroeg, doch M. Beernaert hield de voordracht van dergelijke wet voor onmoegelijk in dezen oogenblik.

M. Beernaert heeft verklaard, dat hij de overtuiging had geene meerderheid te zullen bekomen met een soortgelijk voorstel.

Het ontwerp d'Oultremont alzoo verworpen, het ministerie weigerend het grondbegin van den dienstplicht in de Kamer te brengen — dat is de toestand.

Het vraagpunt, zegt men, is niet genoegzaam doorgrond — en wij hopen dat het niet zal doorgrond worden.

Ziedaar, waarde lezers, den besten nieuwjaarskoek, dien wij u kunnen aanbrengen.

Ziedaar den besten heilwensch, de schoonste en de blijdste tijding, die wij u konden meêdeelen.

Soldaten onder de wapens.

De *Almanach de Gotha* zegt dat de groote mogendheden op dit oogenblik 15 millioen man onder de wapens kunnen brengen, *zonder* Engeland en eenige andere Staten : als Spanje, Portugal, Zweden, Denemark, België, Holland, Zwitserland, Servie, Ramenie, Griekenland, Montenegro, enz. Hoe talrijk ook hunne legers zijn, die tellen nog niet mee.

Rusland kan 2 millioen 400,000 man te wapen brengen, daarbij nog 1 millioen 600,000 man provinciale troepen — dus 4 millioen soldaten.

Duitschland,	2 millioen	520,000 man	alles inbegrepen	
Frankrijk,	2	»	450,000	»
Oostenrijk,	1	»	77,000	»
Italie,	2	»	400,000	»
Turkye,			800,000	»

Nu vragen wij wat wij tegen een invallend leger van millioenen zouden doen, al zouden wij dan ook iederen hier soldaat maken ? Het is te hopen dat dit dwaas militarism zoo hoog gedreven worde dat men van armoê zal moeten ontwapenen.

Nieuwjaar aan 't Hof.

De ontvangst in het paleis, heeft met het gewone ceremoniel plaats gehad.

Prins Baudewyn was aanwezig en heeft tot het einde toe de redevoeringen aangehoord.

De koningin droeg een blauw, en de gravin van Vlaanderen een havanakleurig kleed.

De ministers omringden de koninklijke familie gedurende geheel de plechtigheid, die tamelijk lang duurde.

De koning heeft vooral de vertegenwoordigers der burgerwacht geluk gewenscht voor de diensten, welke deze gedurende het afgeloopen jaar heeft bewezen. Koning Leopold drukte de hoop uit dat het nieuwe jaar hen minder werk geven zal.

In de redevoeringen, door de voorzitters van Kamer en Senaat uitgesproken, werd insgelijks op de gebeurtenissen in 't Walenland gezinspeeld.

Sterfgevallen.

M. G. Flechet, vertegenwoordiger van Luik, is in de nacht van verleden zondag tot maandag schielijk gestorven te Warsage, provincie Luik.

M. Flechet was te Warsage geboren in 1816.

—

Men meldt uit Luik het afsterven van M. Trasenster, vroeger leeraar in de school der mijnen en oud rector der universiteit van Luik. Hij had den ouderdom van 70 jaren bereikt en is in groote gevoelens van godsdienst overleden.

L'indicateur des chemins de fer pour le mois de **janvier** 1887, est en vente chez M. COLLÉE libraire, Grand'Place, 37-39, à Tongres. Prix 25 centimes.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Brussel :

Henry Stanley was donderdag morgend te Brussel en vertrok weer des avonds terug naar Londen. In den namiddag werd hij in 't paleis ontvangen. Zijn ouderhoud met den koning duurde twee volle uren, want het schijnt dat de beroemde reiziger nog altijd in dienst is van Z. M. Een ander gerucht wil dat hij den koning is komen om vergunning verzoeken door Congoland Emin Pacha en de italiaansche reizger ter hulp te snellen in Opper Soudan.

Er is bericht ontvangen dat de potentaat van Uganda het koninkrijk Unyora is ingevallen, koning Kabrega, den vriend der blanken heeft vermoord en daarboven den weg langs het westen nog moeilijker heeft gemaakt. In elk geval staat het afreizen van Henry Stanley vast en zal deze eene ontmoeting hebben met doctor Junker, welke nu op weg is naar Egypte. Die samenkomst is bepaald te Kairo.

— Van menschengedrengen heeft men te Brussel zoo veel dronkaards niet gezien, als in den nacht van den 31 december tot 1 januari 1887. De herbergiers mogten goede zaken gemaakt hebben. In de permanencie zijn er personen gebracht die zoo dronken waren dat men dacht dat zij den geest gingen geven.

Een koetser die te veel Nieuwjaardag gevierd had, is van zijnen bok gevallen en het rijtuig is hem over lichaam gereden. Hij heeft gelukkig geen letsel bekomen. Hij heeft den roes uitgeslapen in den amigo en 's anderdaags was hij weer frisch man.

Met de nieuwjaarsdagen heeft men te Brussel twee vrouwenlijken opgevischt. Een uit de Senne en het andere uit de vaart van Charleroi.

— Prins Victor Napoleon, door graaf Fleury vergezeld, werd vrijdag middag door onzen koning en onze koningin in hun paleis te Laeken, ontvangen. Het onderhoud was uitermate hartelijk en duurde ruim een half uur. Ten half twee ure begaf de prins zich naar het hotel van deugraaf en de gravin van Vlaanderen die hem dags te voren met een bezoek vereerden. Z. M. Leopold II, door eenen *aide-de-camp* vergezeld, begaf zich aan prins Victor Napoleon, ten 3 uren namiddag, een tegen bezoek in dezen hotel op de Louisaley. Prins Victor Napoleon ontvangt voortdurend uit alle streken van Frankrijk brieven en telegrammen van gelukwensching.

— De policie heeft eene bende jonge dieven aangehouden, die aangevoerd werden door eenen jongen van 12 jaren. Zij werden gevangen genomen, op het oogenblik dat zij 50 kilos steenkolen stalen. De kleine bevelhebber bekende weemoed dat hij moest stelen om 't huis niet op de brutaalste wijze behandeld te worden. De ouders van dit kind houden zich met niets bezig dan met bedelen, stelen en drinken.

— In een gevecht dat in eene danszaal begonnen was, werd een herbergier door drie steken erg gewond. Men vreest voor zijn leven.

— *Valsche baron.* — Dezer dagen kwam een man met deftig voorkomen in een hotel der Putterijstraat te Brussel, bestelde een middagmaal en terwijl men het gereed maakte, schreef hij een brieje en zond er den *garçon* mede naar een aangewezen adres, om daar 240 fr. te ontvangen. In afwachting ging hij in de buurt nog eene boodschap verrichten, waarvoor de bediende hem 20 frank voorschoot op de som, die hij moest gaan ontvangen. Wie met meer ijver gezien werd, was de besteller. De bediende had het aangewezen adres evenmin gevonden.

Woedend over het verlies van zijne 20 frank, diende de knecht eene klacht in bij de policie, en deed het signalement van den altrogge aan kennen. Een hessemenverkooper herkende hierin zekeren W., die dagelijks bloemen bij hem kwam koopen op krediet, wel te verstaan, om ze eene *actrice* van een der brusselsche schouwburgen aan te bieden. Deze maakte zijne ontdekking aan de policie bekend en hij werd aan den opgegeven schouwburg afgewacht en aangehouden.

Naar het politiebureel gebracht, verklaarde hij zekere Jozef X. te zijn, 25 jaar oud, zoon van een hooggeplaatst ambtenaar der Nationale Bank. Hij had ten nadeele van den baron W. eene som van 5000 fr. ontvreemd, en verder diens naam aangenomen om krediet te bekomen. Jozef X. is in de gevangenis opgesloten en met een aantal slachtoffers zijner altruggelarijen gecontroteerd, die hen allen herkend hebben.

— De zoon eener herbergierster, die schatbewaarder eener spaarmaatschappij te Brussel was, had de onvoorzichtigheid begaan dit geld te verteeren. Zondag avond moest de kas gedeeld worden en de jongeling ging naar boven, onder voorwendsel de som te gaan halen. Daar hij lang wegbleef, ging de herbergierster zien wat er gaande was, en op het oogenblik dat de vrouw er door opende, schoot de jongeling zich een kogel door het hoofd. Zijn toestand is zeer bedenkelijk. De moeder heeft de schade der maatschappij gedeelelijk kunnen vergoeden.

— *Bij eenen policie-officier.* — Gisteren namiddag, rond 4 ure, verhaalt de *Chronique*, had er in het huis n. 106, Zuiderlei, te Brussel het volgende tooneel plaats :

Dit huis is te huren en wordt onder andere bewoond door M. Gilta, policie-officier.

Eenige oogenblikken nadat een timmerman, die eenige herstelling deed, het huis verlaten had, werd er gebeld. Mad. Gilta, meenende dat het haar zoon was die uit de school kwam, ging openen maar zag een persoon, die haar vroeg of M. Michiels thuis was.

— Die is verhuisd, was het antwoord en bewoont thans de Hallepoortlei, n. 64

Thans drukte de vreemdeling het verlangen uit, het huis, dat te huren was, af te zien. De vrouw wilde naar boven gaan, maar de bezoeker hield haar terug met de woorden :

— Gij zijt immers Mad. Gilta ? u man is in dienst op de Beursen ik weet dat hij gisteren zijne jaarwedde heeft getrokken. Geef mij al het geld dat gij in huis hebt, of anders uw leven.

De vrouw, zonder hare koelbloedigheid te verliezen zegde : Wacht hier een oogenblik, ik heeft ten minste meer aan het leven dan aan het geld ! Doch terug uit hare kamer komende, hield zij hem een revolver met zes schoten voor, dreigende te schieten zoo hij een stap naderde.

De indringer belegde haar op de grofste wijze, maar de moedige vrouw hield stand, zoodat de bezoeker haastig naar beneden ging en het huis uitvluchtte.

Volgens het gegeven signalement, moet het dezelfde persoon zijn, die zich in andere huizen heeft aangeboden, om het bedrag van geldbeurten op te trekken.

— Men schrijft uit Antwerpen :

Meer dan een jaar geleden vertrok de heer Henx, de gekende antwerpsche schilder, naar den Congo, doch hij is reeds teruggekeerd, om reden dat hij het klimaat van Afrika niet kon onderstaan. Thans meldt een brusselsch blad dat onze talentvolle schilder, de heer Theodoor Verstraete, aan den koning verzocht heeft naar den Congo te mogen gaan, onder de bescherming en met tusschenkomst der afrikaansche maatschappij. Wij kunnen verzekeren dat deze tijding echt is en dat de heer Verstraete inderdaad zijne vraag aan den koning heeft ingediend, om drie jaren lang in het Congoland te gaan doorbrengen.

— Men meldt uit Doornik, 29 december :

In eene der overstroomde weiden langs de Schelde deed men dezer dagen eene treurige ontdekking. Onder de ijslaag, die het land overdekte, vond men de lijkjes van twee kinderen van 11 en 13 jaar, welke sedert Kerstmid vermist werden. Eene klak wees boven het ijs de plaats aan, waar de treurige vond gedaan werd. Men denkt dat de kinderen met baantjes slibberen door het dunne ijs gezakt en verdronken zijn.

— Men schrijft uit Charleroi :

Het *Journal de Charleroi* meldt dat een twinlingtal werkhê, welke over eenige maanden naar Amerika vertrokken, daarheen terug gekomen zijn. Een huisvrouw zegt dat hij 50 fr. per *quinzaine* won maar de kosts maakte hem ziek, zoodat hij alles moest verteren wat hij met werken verdiend had.

BUITENLAND.

Engeland.

50 JAAR KONINGIN.

Duitsch de feesten, ter eere van het jubeldeest der koningin van Engeland, wordt uit Londen gemeld :

De provincie volgt het voorbeeld der hoofdstad ; te Windsor zal men een standbeeld oprichten, en publieke vermakelijkheden op de Theems, met venetiaansche gondels, zullen er 's avonds plaats hebben.

Te Folkestone houdt men voor deze gelegenheid een ziekenhuis, in alle andere steden worden gestichten voor hulpbehoevende doelwezen opgericht ; het komiteit van de koninklijke vuchtelnk besloot ter eere beschermvrouw, 5 mogen Victoria, eene internationale wedstrijd op den Atlantischen oceaan te doen plaats vinden, waarbij prijzen van 2,000 fr. te verdienen zijn.

Den 4 juni zal dus, zoo de staatkundige hemel van Europa niet zeer verduisterd is door de oorlogswolken, een dag van algemeene vreugde zijn voor het vereenigde koninkrijk.

ZELFMOORD.

Een japansche prins heeft zich te Londen doodgeschoten in het *Grand Hotel Bophstreet*. De eigenaar een schet hebbende, bij hem naar de kamer, en vroeg den prins leveren. Een gemeesheer die immiddels ontboden werd, gaf echter de verzekering dat hij doodelijk gewond was. Vier uren na het schot volgde den dood. De zelfmoord-aanslag studeerde te Kensington in de rechten en was 21 jaar oud.

Sedert vier dagen zwierf hij door Londen, waar hij groote vertetingen had gemaakt. Drie dagen na zijn dood werd hij door zijne landgenooten eerst herkend. Hij is onmiddelijk gelabeld, en zal naar zijn moederland worden opgezonden.

Amerika.

GROOTE MANNEN.

Een amerikaansch dagblad somt de gewonten en gebruiken op van eenige, reeds overleden of nog in leven zijnde, groote mannen

Humboldt schreef gewoonlijk terwijl hij zijn papier op de knieen hield.

Schiller had een voorkeur voor den reuk van... rotte appelen.

Goethe was verlekkerd op den reuk van gesmolde boetworteln.

Wanneer Mendelssohn te vreden was beet hij geduriig zijn zakdoek.

Taylor dedrukte hield altijd de personen, met welke hij in gesprek was, bij de knoppen vast. Daarom werd hij door de engelschen genoemd : *the great button holder*, de groote knoppen vasthouder.

Gladstone's gebleksoode bezigheid is, zooals men weet, het omkappen van groote boomen.

Marie Antoinette, de ongelukkige koningin van Frankrijk, kon geen boterham eten of er moesten bloemen op tafel staan.

Mad. de Staël rekte steeds bij een gesprek een groen blad tusschen de vingers.

George Sand, om goed te schrijven, dronk zwarte, sterke koffie.

De engelsche schrijfster, miss Gaskell schreef hare gekende romans, bij voorbeeld *Mary Barton*, op de keerzijde van oude brieven en enveloppen.

De dichter Popper, die den gansschen dag door gesmokte koffie dronk, schreef zijne verzen op kleine stukjes papier.

Richard Wagner sloot zich op in zijn kabinet en omringde zich met kostbare stoffen en edelgesteenten : dan maakte hij de beste muziek.

Charles Dickens was niet weg te slaan van zijnen spiegel, en hield buitengewoon veel van gezamens.

Schiller's favoorrechte bloem was de lelie, die van Goethe de hortensia en de heulbloem, Spohr de giroflebloem, koning Ludwig van Beieren de jasmijn, Uhland de bloem van den appelboom, lord Beaconsfield Disraely de sleutelbloem, Walter Scott de blauwe hyacinten en de blauwe klokkebloemekens van Schotland, zijne geboortegrond.

Aan die lange lijst mogen wij Conscience voegen, die de heuldbloemekens zijner geliefde Kempen boven alle andere bloemen verkoos.

Politiek overzicht.

DE VREDE.

De franschc minister voorzitter, de heer Goblet heeft op nieuwjaarsavond het personeel en den oudste der wisselagenten ontvangen. Laatstgenoemde uitte daarbij den wensch, dat de vrede mocht bewaard blijven.

De minister antwoordde, dat hem niets bekend was, wat vrees zou kunnen veroorzaken. « Wij willen den vrede en hebben daaraan behoefte, » zegde de minister. Wij hebben het reeds te dikwijls verklaard. Niemand kan aan onze oprechtheid twijfelen. Eene waarheid is, dat Europa in zekeren zin op een voet van gewapende vrede verkeert, maar het hangt niet van ons af, daaraan een einde te maken. De regering heeft geene enkele reden om te gelooven, dat hieruit oorlog moet voortspruiten ; zij hoopt eerstdiz dat dit met het geval moge zijn, en hare geheele politiek is naar dit doel gericht. Eene grooie natie als Frankrijk moet tusschen zulk eene gebeurlijkheid kortelinge tegemoet zien. Het beste middel om den vrede te bewaren, is zijne kalmte te behouden terwijl de ministers van zeewezen en van oorlog zonder ophouden voor de verdediging van het grondgebied waken.

JUBELFEEST VAN KEIZER WILLEM.

Op Nieuwjaardag heeft de Keizer van Duitschland de laatste verjaring gevierd zijner intreed in den krijgsdienst. De Kroonprins heeft zich aan het hoofd der bevelhebbers en generaals van geheel het duitsche leger naar het paleis begeven en tot den keizer eene aanspraak gericht, waarbij hij de zestien laatste jaren in overzicht nam, die afgeloopen zijn te midden der weldaden van den vrede en die toegewijd werden aan de bevestiging en ontwikkeling van het duitsche rijk.

Dit vredeswerk kon maar gelukken, zegde de prins, dank aan de vereenigde en bedrijvige richting, door den keizer aan het leger gegeven en die dit in staat gesteld heeft om altijd spoedig onafgezwardig te kunnen zijn. Het prussisch begroed, dat er geen geschil tusschen het volk en het leger mag zijn, dit bezieel is gemeengoed der gansche natie geworden en biedt het ernstigste ook tjoed voor den vrede aan.

De negendigjarige keizer heeft in zeer hoffelijke woorden bedankt en den smaatelijken tijd herinnert, waarop hij tachtigjaren geleden in het leger